

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2162/2020
10.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Драгане Бољевић и Гордане Цакула, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Ћирић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Петар Јелић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2130/19 од 11.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2130/19 од 11.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 1501/2017 од 26.12.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље, па је према туженима утврђено да се укида право службености пролаза преко дела КП бр. .. КО ..., као послужног добра ради доласка до КП бр. .. и КП бр. .. КО ..., као повласних добара, почев од тремеђе између КП бр. .. са КП бр. .. и улице ..., линијом која иде између КП бр. .. и КП бр. .. у правцу југа целом дужином до тремеђе између КП бр. .., КП бр. .. и КП бр. .., одакле скреће у правцу запада у дужини од 3 метра и одакле скреће у правцу југа и иде паралелно целом дужином парцеле КП бр. .. до међе са КП бр. .., одакле скреће у правцу истока у дужини од 3 метра до почетне тачке овог описа, па се туженима забрањује да пролазе преко КП бр. .. КО ...; ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље па се према туженима утврђује да се укида право службености пролаза преко дела КП бр. .. КО ... као послужног добра, ради доласка до КП бр. .. и КП бр. .. КО ... као повласних добара и то са истока почев од тремеђе између КП бр. .., КП бр. .. и КП бр. .., у правцу југа у дужини од 4,95 метара, одакле скреће у правцу запада у дужини од 3 метра и скреће у правцу севера у дужини од 4,95 метара, до преосталог дела КП бр. .. одакле скреће у правцу истока у дужини од 3 метра, па се туженима забрањује да пролазе преко напред описаног дела КП бр. .. КО ...; ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље, па се према туженима утврђује да се у корист тужених, као власника повласних добара конституише право службености пролаза преко дела КП бр. .. КО ..., у сувласништву тужиље, као послужног добра, а ради

доласка тужених до КП бр. .. и КП бр. .. све у КО ..., као повласних добара и то на делу КП бр. .. КО ..., почев од улице ... правцем (трасом) према северу до КП бр. .. КО ... у дужини од 4,48 метара и ширини од 3 метра у мерама и границама: са истока у дужини од 4,48 метара дуж међне линије са КП бр. .. КО ..., са севера до КП бр. .. КО ... у дужини од 3 метра, затим са запада до преосталог дела КП бр. .. у дужини од 4,82 метра и са југа до улице ... у дужини од 3 метра; ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужиљи на име накнаде трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 393.428,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2130/19 од 11.12.2019. године, преиначена је пресуда Основног суда у Зајечару П 1501/2017 од 26.12.2018. године тако што је одбијен тужбени захтев тужиље којим је тражено да се према туженима утврди да се укида право службености пролаза преко дела КП бр. .. КО ... као послужног добра, ради доласка до КП бр. .. и КП бр. .. КО ... као повласних добара, почев од тремеђе између КП бр. .. са КП бр. .. и улице ..., линијом која иде између КП бр. .. и КП бр. .. у правцу југа целом дужином до тремеђе између КП бр. .., КП бр. .. и КП бр. .., одакле скреће у правцу запада у дужини од 3 метра и одакле скреће у правцу југа и иде паралелно целом дужином парцеле КП бр. .. до међе са КП бр. .., одакле скреће у правцу истока у дужини од 3 метра до почетне тачке овог описа, те да се туженима забрани да пролазе преко КП бр. .. КО ..., као неоснован; одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражено да се према туженима утврди да се укида право службености пролаза преко дела КП бр. .. КО ..., као послужног добра, ради доласка до КП бр. .. и КП бр. .. КО ..., као повласних добара и то са истока почев од тремеђе између КП бр. .., КП бр. .. и КП бр. .., у правцу југа у дужини од 4,95 метара, одакле скреће у правцу запада у дужини од 3 метра и скреће у правцу севера у дужини 4,95 метара до преосталог дела КП бр. .., одакле скреће у правцу истока у дужини од 3 метра, те да се туженима забрани да пролазе преко описаног дела КП бр. .. КО ..., као неоснован; одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражено да се према туженима утврди да се у корист тужених као власника повласних добара конституише право службености пролаза преко дела КП бр. .. КО ... у сувласништву тужиље, као послужног добра, ради доласка тужених до КП бр. .. и КП бр. .., све КО ..., као повласних добара и то на делу КП бр. .. КО ..., почев од улице ... правцем (трасом) према северу до КП бр. .. КО ... у дужини од 4,48 метара и ширини од 3 метра у мерама и границама: са истока у дужини од 4,48 метара дуж међне линије са КП бр. .. КО ..., са севера до КП бр. .. КО ... у дужини од 3 метра, затим са запада до преосталог дела КП бр. .. у дужини од 4,82 метра и са југа од улице ... у дужини од 3 метра, као неоснован; обавезана је тужиља да туженима накнади трошкове поступка у износу од 402.400,00 динара; одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против наведене пресуде Апелационог суда у Нишу, тужиља је благовремено преко пуномоћника изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. у вези са чланом 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14), па је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је власник КП бр. .. и дела КП бр. .. у КО У корист КП бр. .. конституисано је право службености колског пролаза на КП бр. .. пре него што је тужила постала власник исте. Тужила и тужени су у 2013. години уредили начин коришћења КП бр. .. и конституисали право службености пролаза преко дела КП .., који је уређењем начина коришћења КП бр. .. добила тужила, као послужног добра, а у корист дела КП бр. .. који је уређењем начина коришћења добио тужени, као повласног добра. Тужени је већи део свог реалног дела КП бр. .. поклонио туженој, а за себе је задржао право својине на објекту на тој парцели који је сада издвојен и са земљиштем испод објекта уписан као КП бр. .. унутар КП бр. .. . КП бр. .. излази на улицу ... у ..., док КП бр. .. и .. немају излаз на јавну површину. У корист дела КП бр. .. постоји службеност колског пролаза преко КП бр. .. и дела КП бр. .. који припада тужилци целом дужином парцела до улице Тужила је у 2014. година од ГГ купила део КП бр. .. који се налази између КП бр. .. и улице ..., са објектом који је срушила. Између тужилце и ГГ у 2008. години извршена је физичка деоба КП бр. .. тако да тужила користи западни део до КП бр. .. који се са севера граничи са КП бр. .. . Увиђајем суда констатовано је да се на КП бр. .. и КП бр. .. налазе стамбени објекти, док се на КП бр. .. налазе два монтажна лимена објекта која су по својој намени помоћни објекти и то објекат бр. 1 који се налази уз међу са КП бр. .. и објекат број 2 који се међи са КП бр. .. и самом својом позицијом преграђује део парцеле који излази на улицу Вештачењем од стране вештака геодетске струке утврђено је да се објекат туженог налази на удаљености од 40,27 метара од улице ..., а на удаљености од 30,34 метара од улице ..., те да објекат туженог има улаз на северној страни, односно према улици Вештачењем од стране вештака за област грађевинарства утврђено је да трошкови измештања помоћног објекта и то монтажног типа, гараже габарита 5,00 метара x 4,80 метара, која се налази на КП бр. .. КО ..., укупно износе 86.625,00 динара. Вештачењем од стране вештака саобраћајне струке утврђено је да је улазак скупом возила, возилом комби са приколицом на већ постојећи колски улаз из улице ... могућ без маневрисања овим скупом возила, ако се до улаза долази из правца улице ... или уз извођење два маневра, ако се до колског улаза долази из правца улице ..., док улазак на предложени колски улаз из улице ... није могућ ако се до колског улаза долази из правца улице ..., а могуће уз најмање четири до шест маневрисања овим скупом возила ако се долази из правца улице ..., при чему је због великог броја потребних маневара задржавање скупа возила на коловозној површини знатно дуже од задржавања приликом уласка на постојећи колски пут из улице ..., тако да је са аспекта безбедности неупоредиво безбеднији улазак на већ постојећи колски улаз.

Код тако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио да тужени имају могућност прилаза до својих парцела и на други начин, односно предложеном новоотвореном трасом пута из улице ..., а преко дела КП бр. .. КО ..., те да парцеле тужилце, односно делови КП .. и .. нису више неопходни као установљена стварна службеност за коришћење повласних добара тужених, те да су се сходно члану 58. став 2. Закона о основама својинскоправних односа стекли законски услови за укидање права стварне службености, односно измештање постојеће службености и конституисања исте на начин како је то одлучено у изреци првостепене пресуде.

Одлучујући о жалби тужених другостепени суд је закључио да тужиља може да тражи измештање правца службености пролаза само уколико се обезбеди право службености пролаза у корист повласог добра другим адекватним путем, што у овој правној ствари није случај, јер постојећи помоћни објекат тужене не дозвољава пролаз тужених предложеном новом трасом службености, нити је тако предложена траса службености пролаза безбедна у односу на већ постојећу службеност, што је утврђено налазом и мишљењем вештака саобраћајне струке, због чега нису испуњени услови за измештање службености на део КП бр. .. КО ..., односно за конституисањем права службености пролаза преко дела КП бр. .. КО ... као послужног добра ради доласка тужених до својих катастарских парцела као повласних добара, јер би на тај начин туженима био знатно отежан приступ њиховим непокретностима, због чега није основан тужбени захтев тужиље за укидање већ постојеће службености пролаза преко КП бр. .. и КП .. .

Одредбом члана 58. став 2. Закона о основама својинскоправних односа прописано је да власник послужног добра може захтевати да престане право стварне службености када она постане непотребна за коришћење повласног добра, или када престану други разлози због којих је она заснована, а одредбом члана 50. став 1. истог Закона прописано је да се стварна службеност врши на начин којим се најмање оптерећује послужно добро, тј у складу са начелом рестрикције службености.

По оцени Врховног касационог суда правилан је закључак другостепеног суда да спорна службеност није постала непотребна за коришћење повласног добра, те да у конкретном случају нису испуњени услови за укидање, односно престанак и измештање наведне службености, сходно члану 58. став 2. Закона о основама својинскоправних односа.

За одлуку у овом спору немају значаја наводи ревизије који се односе на начин стицања права службености, већ је битно да ли на лицу места постоје околности које искључују потребу коришћења наведених парцела тужиље, као послужних, за коришћење повласне парцеле. Тужиља свој тужбени захтев заснива на чињеници да тужени ради прилаза својим катастарским парцелама имају могућност да користе прилаз преко КП бр. .. КО ... описаном трасом. Тужени оспорава значај наведених чињеница истичући да је већ конституисана службеност пролаза једини начин и једини пут којим тужени могу пролазити и користити своја повласна добра, а да је предложено конституисање службености пролаза преко КП бр. .. неадекватно јер би туженима био знатно отежан приступ њиховим непокретностима.

Правилан је закључак другостепеног суда да се приликом одлучивања о захтеву за укидање права службености не мора у потпуности обезбедити адекватна замена за прилаз повласном добру, али да та разлика може да буде само у толерантним границама. Како је у проведеном поступку утврђено да помоћни објекат тужене не дозвољава пролаз туженима предложеном новом трасом службености, а да је на основу налаза и мишљења вештака саобраћајне струке од 08.08.2016. године са допунама од 04.11.2016.године и 16.11.2018. године утврђено да је улазак скупом возила на већ постојећи колски улаз (већ

конституисану службеност пролаза преко КП бр. .. и КП бр. ..) неупоредиво безбеднији од уласка на предложени колски улаз из улице ..., то и по оцени овог суда конституисање службености пролаза преко КП бр. .. не представља адекватну замену за новопредложену путну трасу, тако да још увек постоји потреба за коришћењем конституисане службености пролаза преко послужних катастарских парцела тужиље КП .. и КП .., због чега је правилно другостепени суд одбио тужбени захтев исте као неоснован.

Неосновани су ревизијски наводи тужиље да је нејасно о каквом скупу возила је реч, обзиром да је на главној расправи одржаној дана 26.12.2018. године пуномоћник тужених предао суду писане доказе за тврдњу да тужени ББ поседује комби са осам седишта и приколицу дужине 3 метра, ширине 2 метра регистрована 17.12.2018 године, те да је примерак истог уручен пуномоћнику тужиље.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија,
Марина Милановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**